

uitspraak

RECHTBANK ARNHEM

Sector bestuursrecht

registratienummer: AWB 1012733

uitspraak ingevolge artikel 8:77 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb)
van

inzake

eiseres,
wonende te De Steeg,

tegen

het college van burgemeester en wethouders van de gemeente Rheden, verweerder.

1. Aanduiding bestreden besluit

Besluit van verweerder van 29 juni 2010.

2. Procesverloop

Bij besluit van 18 januari 2010 heeft verweerder een vergunning verleend aan de gemeente Rheden voor het kappen van -onder meer- zeven moeraseiken aan de **Ursula van Raesfeltlaan** in De Steeg, gemeente Rheden (hierna: de kapvergunning).

Bij het bestreden besluit heeft verweerder het gemaakte bezwaar ongegrond verklaard en het besluit van 18 januari 2010 gehandhaafd.

Tegen dit besluit is beroep ingesteld en door verweerder is een verweerschrift ingediend. Naar deze en de overige door partijen ingebrachte stukken wordt hier kortheidshalve verwezen.

Het beroep is behandeld ter zitting van de rechtbank van 14 december 2010. Eiseres is aldaar verschenen. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen door D.J. de Rooij, werkzaam bij de gemeente Rheden. Op verzoek van verweerder is tevens H.H.J. van der Burgt, werkzaam bij ECOquickscan ecologisch adviesbureau voor natuur en landschap te Arnhem, verschenen.

3. Overwegingen

Verweerder heeft aan het bestreden besluit ten grondslag gelegd dat de boomwortels van de bomen het trottoir en de trottoirbanden omhoog drukken, waardoor de veiligheid voor voetgangers niet langer kan worden gegarandeerd. Volgens verweerder voldoen de bomen niet aan de in de bij de APV behorende Beleidsnota Bomen genoemde weigeringsgronden.

Het opleggen van de herplantplicht is, gezien de ruime hoeveelheid overblijvend groen, niet nodig, aldus verweerder.

Eiseres kan zich met de verlening van de kapvergunning niet verenigen en heeft het bestreden besluit gemotiveerd aangevochten. Op hetgeen zij heeft aangevoerd zal de rechtbank in het navolgende, voor zover nodig, ingaan.

Wettelijk kader

Ingevolge artikel 4:11, eerste lid, van de Algemene Plaatselijke Verordening Rheden (hierna: APV) is het verboden –voor zover van belang- zonder vergunning van het college te vellen houtopstand niet zijnde hakhout of bomen in bosverband, met een grotere doorsnede dan 40 centimeter, gemeten met schors op 1,30 meter boven het maaiveld, waarbij voor de boomsoorten valse acacia, beuk, eik, hulst, kastanje, linde en venijnboom (taxus) een diameter geldt van 20 cm.

Ingevolge artikel 4:11, tweede lid, van de APV kan de vergunning geweigerd worden op grond van:

- a de natuurwaarde van de houtopstand;
- b de landschappelijke waarde van de houtopstand;
- c de waarde van de houtopstand voor stads- en dorpschoon;
- d de beeldbepalende waarde van de houtopstand;
- e de cultuurhistorische waarde van de houtopstand;
- f de waarde voor de leefbaarheid van de houtopstand.

Verweerder heeft, met het oog op de uitoefening van zijn ingevolge de APV toekomstige discretionaire bevoegdheid tot het weigeren van een kapvergunning en het opleggen van een herplantplicht, beleid vastgesteld dat is opgenomen in de Beleidsnota Bomen 2005 (hierna: de Beleidsnota).

In de Beleidsnota staat op pagina 4 en 5 als uitgangspunten bij het beleid onder meer vermeld:

"In 2002 is het Groenstructuurplan vastgesteld. Het Groenstructuurplan geeft in hoofdlijnen de gewenste groene inrichting aan, zodat de plaatselijke (groene) karakteristieken gehandhaafd én versterkt kunnen worden. In het groenstructuurplan spelen alle groene beheertypen als gras, heesters, bosplantsoen en bomen een rol, maar bomen nemen bij de beleving van de buitenruimte wel een heel belangrijke plaats in.

(...)

Klachten en knelpunten

Bomen in de straat kunnen ook overlast veroorzaken. In deze Beleidsnota Bomen zijn de meest voorkomende klachten en knelpunten genoemd met daarbij omschreven welke actie de gemeente vervolgens onderneemt."

Verweerder heeft in hoofdstuk 7 van de Beleidsnota knelpunten en bijbehorende acties beschreven. Volgens de Beleidsnota gaat het daarbij om situaties die niet optimaal zijn voor bomen en voor gebruikers van de openbare ruimte. Omdat niet altijd oplossingen voorhanden zijn en het ook aan financiële middelen ontbreekt om knelpunten te verhelpen, zal volgens de Beleidsnota de ene keer een boom verdwijnen terwijl in een andere situatie wordt juist geïnvesteerd om de boom te behouden. In de Beleidsnota is een tabel opgenomen waarin het

beleid per knelpunt staat vermeld. Bij het knelpunt 'wortels drukken de verharding op' staat vermeld:

"Trottoirs moeten veilig zijn. In principe de bomen handhaven en de problemen oplossen. Keuze is mede afhankelijk van de omgeving (bijv. aanwezigheid van andere bomen). Bij onhoudbare situaties het kappen van de bomen bespreken met de belanghebbenden en indien nodig: aanplant van andere bomen. In sommige situaties kunnen de problemen opgelost worden door verharding te vervangen door gazon."

In hoofdstuk 4 van de Beleidsnota heeft verweerder de weigeringsgronden kapvergunning toegelicht. Verweerder heeft in dit hoofdstuk vermeld dat het doel van het kapvergunningstelsel is het behoud van waardevolle bomen in de gemeente Rheden. Een boom is als waardevol te bestempelen als hij voldoet aan één of meerdere weigeringsgronden uit de APV.

Ingevolge dit hoofdstuk wordt bij de aanvraag van een kapvergunning niet gekeken naar de beweegredenen om te kappen maar naar het al dan niet aanwezig zijn van een weigeringsgrond. Als er geen weigeringsgrond voor het verlenen van een kapvergunning aanwezig is, wordt de vergunning verleend.

Verweerder heeft de weigeringsgronden -voor zover hier van belang- als volgt toegelicht:

"I. De natuurwaarde van de houtopstand

Iedere houtopstand heeft natuurwaarde. Deze weigeringsgrond wordt uitsluitend toegepast als de houtopstand levensruimte biedt aan beschermde plant en/of diersoorten, die aangewezen zijn door het Ministerie van Landbouw, Natuurbeheer en Voedselkwaliteit, waaronder vleermuizen, maretak en alle vogels. Zie op de internet-site: <http://www.minlnv>.

(...)

Beoordeling

Niet in geschil is dat de zeven moerasediken bomen zijn met een grotere doorsnede dan 40 centimeter, gemeten met schors op 1,30 meter boven het maaiveld en dat er voor het kappen van die bomen een kapvergunning vereist is.

Overwogen wordt dat een kapvergunning moet worden verleend tenzij zich één van de in artikel 4.1 I, tweede lid, van de APV opgesomde weigeringsgronden voordoet. Bij de beoordeling van de vraag of er sprake is van één of meerdere weigeringsgronden komt verweerder beoordelingsvrijheid toe. Gelet op het door verweerder vastgestelde beleid zoals neergelegd in de Beleidsnota dient de vraag of een weigeringsgrond van toepassing is in het licht van het in die nota geformuleerde beleid te worden beoordeeld. Daarbij dient de vraag aan de orde te komen of de bomen waarvoor een kapvergunning is aangevraagd overlast en/of knelpunten opleveren en zo ja, op welke wijze deze kunnen worden opgelost anders dan door het kappen van de bomen. Immers, verweerder heeft in de Beleidsnota als uitgangspunt geformuleerd het handhaven van de bomen en alleen bij onhoudbare situaties kan, na overleg met de bewoners, tot kap over worden gegaan.

De rechtbank stelt vast dat de aanvraag om een kapvergunning gedaan is vanwege knelpunten, te weten het te groot worden van de bomen, overlast door overhangende takken en opdruk van verhardingen en straatkolken. Verweerder heeft de kapvergunning verleend, vanwege het omhoog drukken van het trottoir en de trottoirbanden door de boomwortels. Blijkens de gedingstukken en het verhandelde ter terechtzitting is het de rechtbank niet gebleken dat door het opdrukken van de trottoirtegels en de trottoirbanden een onhoudbare

---

situatie is ontstaan. In dat verband wijst de rechtbank erop dat de gemachtigde van verweerder ter terechtzitting heeft opgemerkt dat er ten tijde in geding nog geen sprake was van een onhoudbare situatie. De rechtbank is van oordeel dat verweerder, nu zijn beleid er, zoals gezegd, op gericht is om bomen in beginsel te handhaven en problemen op te lossen tenzij er sprake is van een onhoudbare situatie, met het verlenen van de kapvergunning niet overeenkomstig dit beleid heeft gehandeld en derhalve niet in redelijkheid tot het verlenen van de kapvergunning heeft kunnen overgaan. Dit betekent dat het bestreden besluit niet in stand kan blijven en dat het beroep in zoverre gegrond is.

De rechtbank is van oordeel dat het bestreden besluit ook op andere gronden niet in stand kan blijven. **Daartoe** overweegt de rechtbank als volgt.

Verweerder heeft erkend dat de vleermuisensoorten Laatvlieger en Gewone dwergvleermuis in de omgeving voorkomen en dat dit beschermde diersoorten betreffen. Uit de gedingstukken en het verhandelde ter terechtzitting is gebleken dat verweerder geen onderzoek **heeft** laten doen naar de vraag of kap van de zeven moeraseiken negatieve effecten voor de vlieg- en foerageroutes van deze vleermuizen zal opleveren. Verweerder heeft weliswaar gewezen op andere bomen in de omgeving, doch de rechtbank heeft daardoor niet de **overtuiging** gekregen dat daarmee de vlieg- en foerageroutes van de vleermuizen gegarandeerd is. Gelet op het voorgaande is de rechtbank van oordeel dat verweerder onvoldoende heeft onderzocht of met het kappen van de moeraseiken de **levensruimte** van de vleermuizen gewaarborgd blijft. Dit brengt mee dat verweerder zich niet zonder nadere motivering op het standpunt heeft kunnen stellen dat de in artikel 4.11, tweede lid onder a, van de APV niet van toepassing is.

Het bovenstaande betekent dat de rechtbank het beroep gegrond zal verklaren en het **bestreden** besluit zal vernietigen wegens **strijd** met het door verweerder gevoerde beleid en met artikel 7:12 van de Awb.

De rechtbank is van oordeel dat verweerder, indien hij opnieuw op bezwaar zou moeten beslissen, rechtens nog slechts tot de conclusie zou kunnen komen dat het bezwaar gegrond moet worden verklaard, dat het bestreden besluit moet worden vernietigd, dat het besluit van 29 juni 2010 moet worden herroepen en dat de **aanvraag** om een kapvergunning dient te worden afgewezen.

Dit geeft de rechtbank aanleiding om met toepassing van artikel **8:72**, vierde lid, van de Awb zelf in de zaak te voorzien en het besluit van **18** januari 2010 te herroepen, het bestreden besluit te vernietigen, de aanvraag om een kapvergunning voor zeven moeraseiken aan de **Ursula van Raesfeltlaan** in De Steeg, gemeente Rheden af te wijzen en te bepalen dat deze **uitspraak** in de plaats treedt van **het besluit** van 18 januari 2010.

Het hiervoor overwogene leidt de rechtbank, mede gelet op artikel **8:74** van de Awb, tot de volgende beslissing.

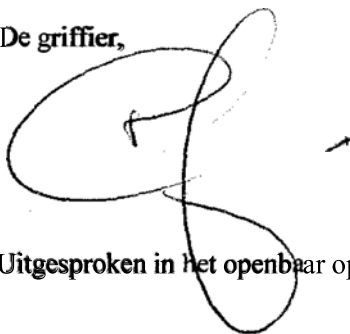
4. Beslissing

De rechtbank

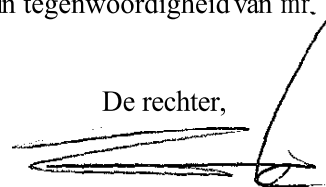
- verklaart het beroep gegrond;
- vernietigt het bestreden besluit;
- verklaart het bezwaar gegrond en herroept het besluit van 18 januari 2010;
- wijst af de aanvraag van de gemeente Rheden om een kapvergunning voor zeven moeraseiken **aan** de Ursula van **Raesfeltlaan** in De Steeg, gemeente Rheden en bepaalt dat deze uitspraak in de plaats treedt van het vernietigde besluit;
- bepaalt dat verweerder het door eiseres betaalde griffierecht ten bedrage van € 150 aan haar vergoedt.

Deze uitspraak is gedaan door mr. H.J. Klein Egelink, rechter, in tegenwoordigheid van mr. H.G. Eskes, griffier.

De griffier,

De rechter,

Uitsgesproken in het openbaar op **11 JAN. 2011**

Tegen deze uitspraak staat voor belanghebbenden, behoudens het bepaalde in artikel 6:24 juncto 6:13 van de Awb, binnen 6 weken na de dag van verzending hiervan, hoger beroep open bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, Postbus 20019, 2500 EA 's-Gravenhage.

Verzonden op: **11 JAN. 2011**

